

Nd.

253. Frumvarp til laga

um framlög ríkisins til endurbyggingar á sveitabýlum.

(Eftir 2. umr. í Nd.).

1. gr.

Heimilt er að verja allt að 50000 krónum af fé því, er ríkið leggur árlega til byggingar- og landnámssjóðs, sem óafturkræfu framlagi til endurbygginga eða endurbóta á íbúðarhúsum á jörðum í sveit, enda séu þær í sjálfsábúð, eða heimilt að byggja þær í erfðaábúð samkvæmt lögum um erfðaábúð og óðalsrétt.

2. gr.

Fé þetta má veita þegar svo stendur á og eftir þeim reglum, er hér segir:

- a. Að bæjarhús jarðarinnar séu að dómi læknis og hreppstjóra óhæf til íbúðar, svo ætla megi, að heilsu manna geti stafað tjón af.
- b. Að ábúandi sé ekki fær um að endurreisa bæjarhúsin af eigin rammleik, að dómi nýbýlanefndar ríkisins.
- c. Jarðir í sjálfsábúð koma hér aðeins til greina, þegar fasteignamat bæjarhúsa er undir 1000 kr.
- d. Jarðir í erfðaábúð koma því aðeins til greina, að fasteignamat landsins sé eigi hærra en 5000 krónur.
- e. Framlagið til hvers einstaks býlis má vera 500—1500 krónur, þó aldrei meira en $\frac{1}{3}$ hluti kostnaðar.

3. gr.

Nýbýlastjórn ríkisins ákveður, hverjar jarðir skuli verða aðnjótandi framlags þess til bygginga, er um ræðir í lögum þessum, og ákveður npphæðina á hverja jörð. Getur hún krafizt allra þeirra upplýsinga, sem nauðsynlegar eru í því sambandi, og sett þau skilyrði um byggingarnar, er hún telur þurfa, til að tryggja, að þær komi að sem fyllstum notum.

4. gr.

Verðmæti það, er fyrir framlag þetta stendur í byggingunni, skal á hverjum tíma meta sér í fasteignamati. Skal það vera óafturkræft, vaxtalaust fylgifié jarðarinnar, sem undanþegið er eignarskatti, og má hvorki selja það né veðsetja.

5. gr.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að setja með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda árið 1937, en falla úr gildi árið 1950.